

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 2Stk/4/2022
Identifikačné číslo spisu: 1020201009
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1020201009.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. v právnej veci žalobcu: H. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. T., Y. XX, XX XXX T., Z. C., zastúpeného advokátkou JUDr. Alexandrou Karlíkovou, Račianska 24E, 831 02 Bratislava proti žalovanému Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 19863/2020 zo dňa 15.05.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sa/20/2020-70 zo dňa 09.09.2021, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sa/20/2020-70 zo dňa 09.09.2021 s a m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 19863/2020 zo dňa 15.05.2020 s a z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.
- II. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na úplnú náhradu trov konania na správnom súde a kasačnom súde.

Odôvodnenie

I. Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 28Sa/20/2020-70 zo dňa 09.09.2021 Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 19863/2020 zo dňa 15.05.2020, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie č. 970/2020, č. spisu 2885/2020-2002 zo dňa 26.11.2019. Slovenská lesnícko-drevárska inšpekcia prvostupňovým rozhodnutím uznala žalobcu vinným zo spáchania priestupku uvedeného v prvej vete § 16 ods. 1 písm. c) zákona o dreve, ktorého sa mal dopustiť tým, že ako prepravca dňa 05.04.2019 v čase o 9:50 hod vykonával prepravu dreva - smrekovej guľatiny, III KH/D, výrezy 4m spolu v objeme 32,68 m³, nákladným motorovým vozidlom zn. DAF, EČV: ZG1962GD, spolu s návesom s EČV: ZG3829FS, a to v čase o 9:50 hod na pozemnej komunikácii v obci Lieskovec, okres Zvolen v smere jazdy na Lučenec, kde bol v uvedenom úseku zastavený a kontrolovaný hliadkou Policajného zboru Slovenskej republiky a zároveň

kontrolovaný zamestnancami inšpekcie. Pri kontrole bol žalobca vyzvaný k predloženiu dokladov potrebných k preprave dreva, pričom ku kontrole predložil dodací list č. 531 a nákladný list CMR č. C 153782, ktorých následnou kontrolou bolo zistené, že neobsahovali riadne a pravdivo vyplnené údaje stanovené v § 3 ods. 4 zákona o dreve, nakoľko v dokladoch bol len uvedený dátum prepravy dňa 04.04.2019 a čas odchodu chýbal (CMR 1553782), avšak v skutočnosti sa preprava dreva vykonávala dňa 05.04.2019 a dozor bol vykonaný v čase o 9:50 hod, čo znamená, že na dokladoch nebol pravdivo uvedený dátum a čas prepravy chýbal, čím došlo k porušeniu § 3 ods. 4 písm. f) zákona o dreve vzhľadom k tomu, že neobsahovali riadne a pravdivo uvedené všetky taxatívne predpísané údaje podľa § 3 ods. 4 zákona o dreve, sa má za to, že obvinený ako prepravca takýto doklad nemal. Za spáchanie priestupku bola žalobcovi podľa § 16 ods. 2 písm. c) zákona o dreve uložená pokuta vo výške 3.300,- Eur. Výška pokuty bola vypočítaná súčinom objemu prepravovaného dreva v množstve 32,68 m³ zaokrúhleného na celé metre kubické, t. j. 33 m³ a uloženou sankciou vo výške 100,-Eur za každý aj začatý meter kubický prepravovaného dreva.

2. Krajský súd konštatoval absenciu relevancie žalobcových námietok s tým, že podľa § 16 ods. 1, písm. c) zákona dreve účinného v čase spáchania priestupku sa dopustí ten, kto prepravuje drevo a výrobky z dreva bez dokladov podľa § 3 ods. 4, neuchováva tieto doklady podľa § 3 ods. 5, alebo prepravuje nezákonne nadobudnuté drevo a výrobky z dreva. Žalobcovi bolo kladené za vinu, že sa dopustil priestupku tým, že prepravoval drevo a výrobky z dreva bez dokladov uvedených v § 3 ods. 4. Podľa žalobcu doklad predložený kontrole obsahoval údaje podľa § 3 ods. 4 zákona o dreve. Takéto tvrdenie bolo ale v rozpore s obsahom predložených dokladov, pretože údaj o čase prepravy neobsahoval ani jeden z predložených dokladov. Ani v CMR doklade a ani v dodacom liste nie je uvedený čas prepravy.

3. Žalobca v žalobe tvrdil, že mu bolo kladené za vinu nie to, že nemal doklady o preprave dreva, ale to že išiel v inom čase, ako bol čas uvedený v jeho dokladoch. Takéto tvrdenie ale podľa krajského súdu nezodpovedalo napadnutému rozhodnutiu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol uznaný vinným z toho, že spáchal priestupok tým, že pri kontrole prepravoval drevo a o preprave dreva predložil doklady vystavené 04.04.2019, ktoré neobsahovali riadne a pravdivo vyplnené údaje o prepravovanom dreve so všetkými zákonnými náležitosťami. Bol uvedený dátum nakládky dreva 04.04.2019 a čas odchodu chýbal a preprava sa vykonávala 05.04.2019, čo znamená, že nebol uvedený dátum a čas prepravy. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovi bolo kladené za vinu, že nemal na dokladoch údaj o čase prepravy a pravdivo ani dátum prepravy. Takže tvrdenie žalobcu, že mal doklady so všetkými údajmi, ale išiel v inom čase nezodpovedá skutkovému stavu predmetnej priestupkovej veci.

4. Krajský súd nepovažoval za relevantnú ani námietku žalobcu o tom, že neúplnosť alebo nesprávnosť dokladu nebola podľa zákona o dreve platnom v rozhodný deň priestupkom, pretože legislatívne požiadavky na kvalitu dokladov boli zavedené až novelou a z toho má vyplývať to, že napadnutými rozhodnutiami bol žalobca sankcionovaný za skutok, ktorý v čase jeho spáchania nespĺňal pojmové vymedzenie priestupku podľa § 16 ods. 1, písm. c) zákona o dreve. Podľa krajského súdu podstatné je, či konaním žalobcu bola naplnená skutková podstata podľa znenia zákona o dreve účinného v čase spáchania priestupku. V čase spáchania priestupku zákon o dreve v § 16 ods. 1, písm. c) upravoval, že priestupku sa dopustí ten, kto prepravuje drevo a výrobky z dreva bez dokladov podľa § 3 ods. 4, neuchováva tieto doklady podľa § 3 ods. 5, alebo prepravuje nezákonne nadobudnuté drevo a výrobky z dreva. To znamená, že priestupkom je aj také konanie, keď páchatel prepravuje drevo a výrobky z dreva bez dokladov podľa § 3 ods. 4 zákona o dreve. Žalobca akcentoval na to, že priestupkom podľa tejto právnej úpravy bolo, keď páchatel prepravoval drevo bez dokladov, pričom opomínal, že zákon hovorí o tom, že priestupkom je, keď páchatel prepravuje drevo a výrobky z dreva bez dokladov podľa § 3 ods. 4 zákona o dreve. Teda nie bez dokladov, ale bez dokladov podľa § 3 ods. 4 zákona o dreve. Pokiaľ doklad nemá čo i len jedinú z povinných náležitostí uvedených v § 3 ods. 4 zákona o dreve, nie je možné ho vyhodnotiť ako doklad podľa § 3 ods. 4 zákona o dreve. Potom preprava s takýmto dokladom nie je preprava s dokladom podľa § 3 ods. 4 zákona o dreve.

5. Za nedôvodnú považoval aj námietku o nedostatku pasívnej legitimácie na strane žalobcu, pretože nemala oporu v § 2 písm. b) zákona o dreve. Žalobca prepravoval drevo, keďže ho premiestňoval prostredníctvom dopravného prostriedku a v § 16 ods. 1 zákona o dreve, podľa ktorej priestupkom je ten, kto prepravuje drevo bez dokladov. Takže nie prepravca ale ten, kto prepravu vykonáva. Táto námietka nemá oporu ani v zákone o priestupkoch, ako je vyššie citované. Neuznal ani žalobcovu

námietku o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia s tým, že rozhodnutie má podľa súdu náležitosti vyžadované v § 47 ods. 3 Správneho poriadku, podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania, kedy samotná námietka bola všeobecná.

II. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanovisko žalovaného

a) kasačná sťažnosť

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP, kde namietal, že :

- v skutkovo totožnej veci Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod spis. zn. 28Sa/18/2020 rozhodol opačne s tým, že jednotlivé rozhodnutia boli vydané od seba v odstupe len necelých dvoch mesiacov. Zároveň sťažovateľ poukázal na odôvodnenie v predmetnej veci,

- bola mu udelená sankcia za skutok, ktorý v danom čase nemohol byť klasifikovaný ako priestupok podľa žiadnej existujúcej právnej normy.

7. Sťažovateľ ďalej uviedol, že podľa § 16 ods. 1 písm. c) zákona o dreve platnom v čase „spáchania priestupku“: „Priestupku sa dopustí ten, kto: c) prepravuje drevo a výrobky z dreva bez dokladov podľa 3 ods. 4, nechováva tieto doklady podľa 3 ods. 5 alebo prepravuje nezákonne nadobudnuté drevo a výrobky z dreva .Zo strany sťažovateľa bolo zdôrazňované, že zákon o dreve bol v čase po vykonaní kontroly Inšpekciou (ktorá viedla k vydaniu prvostupňového rozhodnutia) novelizovaný (zákonom č. 355/2019 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona č. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrobkov z dreva na vnútorný trh a o zmene a doplnení zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Touto novelou došlo k zmene ustanovenia § 3 ods. 4 zákona o dreve doplnením náležitostí dokladu, ktorým sa má prepravca pri preprave dreva preukazovať. Zároveň však došlo aj zmene znenia § 16 ods. 1 písm. c) zákona o dreve vymedzujúceho skutkovú podstatu priestupku, za ktorý bol sankcionovaný, a to nasledovne: „V § 16 ods. 1 písm. c) sa za slová „ ods. 4 ” vkladajú slová „ alebo prepravuje drevo a výrobky z dreva s nesprávnymi alebo neúplnými dokladmi podľa 3 ods. 4”.

8. V rámci kontroly predložil Inšpekcii nezameniteľne identifikovateľný doklad, z ktorého boli zrejme všetky údaje požadované ustanovením § 3 ods. 4 zákona o dreve. V rozhodovanej veci teda nešlo o prepravu dreva bez dokladov ani o prepravu nezákonne nadobudnutého dreva. Neúplnosť alebo nesprávnosť dokladu nebola podľa zákona o dreve platnom v rozhodný deň priestupkom. Legislatívne požiadavky na „kvalitu“ takého dokladu boli zavedené až novelou. Inak povedané, zákon o dreve vo verzii účinnej pred novelou, a teda v rozhodný deň, postihoval výlučne konanie spočívajúce v preprave dreva a výrobkov z dreva bez nezameniteľne identifikovaného dokladu (tzv. CMR tlačíva, dodacieho listu a pod.), pričom sťažovateľ pri výkone dozoru takýto doklad (podrobne vypísané CMR tlačívo) mal a na žiadosť pracovníkov Inšpekcie ho aj riadne predložil.

b) stanovisko žalovaného

9. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že v inej posudzovanej veci, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici bol zrejmy čas nakládky drevnej hmoty, v tomto posudzovanom prípade ale tento údaj absentoval. Preto nesúhlasil s tvrdením, že súd rozhodol odlišne v skutkovo rovnakej veci. V prípade sťažovateľa absentoval v dokladoch údaj o čase nakládky ale aj vykládky tovaru. Takto boli jednoznačne naplnené pojmové znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 16 ods. 1 písm. c) zákona o dreve, jednak v dôsledku úplnej absencie časových údajov nie je ani nevyhnutné na konkrétnych prípadoch poukazovať na možnosť zneužitia takýchto dokladov na viacnásobnú prepravu drevnej hmoty, kedy priestor na jej zneužitie nie je zúžený časom nakládky, ako tomu bolo v druhom prípade. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že čas odjazdu dňa 04.05.2019 o 20:05 hod, na ktorý sa odvolával sťažovateľ, správnomu orgánu vyplynul z tachometra prepravcu a nie

z predložených dokladov (CMR a dodacieho listu, ktoré sú podľa §3 ods. 4 písm. f) zákona o dreve relevantnými dokladmi).

III. Konanie pred kasačným súdom

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

IV. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

11. Podľa § 2 písm. b), c) zákona č. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrobkov z dreva na vnútorný trh v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len zákon o dreve) Na účely tohto zákona sa rozumie b) prepravou premiestňovanie dreva a výrobkov z dreva dopravným prostriedkom alebo bez dopravného prostriedku, c) prepravcom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vykonáva alebo zabezpečuje prepravu, ktorou sa prepravuje drevo a výrobky z dreva.

12. Podľa § 3 ods. 1, 2, 4 zákona o dreve (1) Na vnútorný trh možno uvádzať len drevo a výrobky z dreva, ak sú splnené podmienky podľa tohto zákona a osobitných predpisov, ktoré upravujú hospodárenie v lesoch a na lesných pozemkoch, odstraňovanie drevín a krov z iných ako lesných pozemkov a uvádzanie dreva a výrobkov z dreva na vnútorný trh.9)

(2) Hospodársky subjekt je povinný uchovávať doklady preukazujúce pôvod dreva a výrobkov z dreva a nadobudnutie vlastníctva alebo držbu dreva a výrobkov z dreva a doklady týkajúce sa uvedenia dreva a výrobkov z dreva.10) na vnútorný trh. (4) Prepravca je povinný pri preprave dreva a výrobkov z dreva preukázať sa nezameniteľne identifikovaným dokladom, z ktorého sú podľa druhu dreva a výrobkov z dreva zrejmé tieto údaje:

a) pôvod dreva a výrobkov z dreva,

b) druh dreviny, z ktorej pochádza drevo a výrobky z dreva,

c) množstvo dreva a výrobkov z dreva vyjadrené počtom,

d) ak ide o surové drevo, objem alebo hmotnosť surového dreva a zaradenie surového dreva do kvalitatívnej triedy,

e) odosielateľ, adresát a príjemca dreva a výrobkov z dreva, ak ním nie je prepravca,

f) dátum a čas prepravy alebo

g) slovné a číselné označenie účtovného dokladu o prevode vlastníctva alebo držby dreva a výrobkov z dreva vrátane ich prevzatia na prepravu.

13. Podľa § 16 ods. 1, písm. c) zákona o dreve (1) Priestupku sa dopustí ten, kto c) prepravuje drevo a výrobky z dreva bez dokladov podľa § 3 ods. 4, neuchováva tieto doklady podľa § 3 ods. 5, alebo prepravuje nezákonne nadobudnuté drevo a výrobky z dreva.

14. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (1) Priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

15. Podľa § 3 zákona o priestupkoch, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

16. Podľa § 6 zákona o priestupkoch, za porušenie povinnosti uloženej právnickej osobe zodpovedá podľa tohto zákona ten, kto za právnickú osobu konal alebo mal konať, a ak ide o konanie na príkaz, ten, kto dal na konanie príkaz.

V. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

17. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná. Je zároveň potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť je inštitútom mimoriadneho opravného prostriedku. Z tohto dôvodu jej podanie je koncipované na konkrétnom tvrdení sťažovateľa o pochybení krajského súdu v konaní. Sťažovateľ namietal dôvody kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP.

18. Ako relevantnú vyhodnotil kasačný súd námietku sťažovateľa podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, ktorá poukazovala na nesprávnu interpretáciu ustanovenia § 16 ods. 1 písm. c) zákona o dreve, v zmysle ktorého priestupku sa dopustí ten, kto prepravuje drevo a výrobky z dreva bez dokladov podľa

§ 3 ods. 4, neuchováva tieto doklady podľa § 3 ods. 5, alebo prepravuje nezákonne nadobudnuté drevo a výrobky z dreva. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania a listín založených v administratívnom spise, počas výkonu dozoru, v čase o 9:50, bolo zastavené nákladné motorové vozidlo zn. DF, EČV: ZG1962GD, spolu s návesom EČV: ZG3829PS a bola vykonaná kontrola dokladov predložených sťažovateľom, ktorý ako zamestnanec spoločnosti BRAVEL d.o.o., OIB:22560308450, T. Brezovačkog 27, 1034, Vrbovec, Chorvátska republika, vykonával prepravu dreva. Správny orgán rovnako ustálil, že dodací list č. 531 ako aj nákladný list CMR č. C1553782 - sa vzťahovali k prepravovanému drevu a boli vystavené dňa 04.04.2019. Dátum prepravy bol uvedený 04.04.2019 a čas odchodu chýbal, preprava dreva sa vykonávala dňa 05.04.2019 a dozor bol vykonaný o 9:50 hod. Na podklade takto zisteného skutkového stavu nie je možné podľa kasačného súdu vyvodiť automatický záver o absencii dokladov a naplnení skutkovej podstaty priestupku podľa cit. ustanovenia zákona o dreve. Správny orgán pritom v opise skutkových okolností konštatoval, že predložené doklady sa vzťahovali na prepravované drevo. Preto podľa kasačného súdu vec bola zo strany orgánov verejnej správy a súdu nesprávne právne posúdená.

19. Práve v dôsledku aplikačných problémov došlo k novelizácii ust. § 16 ods. 1 písm. c) zákona č. 113/2018 Z. z., kedy sa precizovala skutková podstata priestupku s tým, že „V § 16 ods. 1 písm. c) sa za slová „ods. 4“ vložili slová „alebo prepravuje drevo a výrobky z dreva s nesprávnymi alebo neúplnými dokladmi podľa § 3 ods. 4.“ V dôvodovej správe k zákonu č. 355/2019 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 113/2018 Z. z. bolo konštatované, že „Z aplikačnej praxe a dosiahnutia účelu dozoru vyplýva potreba do skutkovej podstaty priestupku a iného správneho deliktu doplniť situáciu, kedy doklady vystavené prepravcovi sprevádzajúce prepravované drevo a výrobky z dreva sú nesprávne alebo neobsahujú všetky potrebné údaje vo vzťahu k prepravovanému drevu a výrobkom z dreva. Pri výkone dozoru sa často zistí, že síce ide o druh dokladov vyžadovaných podľa § 3 ods. 4 vrátane druhu údajov, ktoré sa vyžadujú, avšak ich obsah a skutočnosti v nich uvedené sú v rozpore so skutočným stavom, druhom, množstvom alebo inými charakteristikami dreva a výrobkov z dreva“. Ako vyplýva aj zo samotného znenia dôvodovej správy, situácia o nesprávnych a neúplných dokladoch bola do skutkovej podstaty vložená až novelizáciou zákona o dreve. To však podľa kasačného súdu neznamená, že aj predtým správny orgán nemohol pod dotknuté ustanovenie subsumovať situáciu, keď páchatel' priestupku evidentne prepravoval drevo pod zjavne neúplnými dokladmi tak, že by bolo možné vyvodiť absenciu dokladov ku konkrétnemu drevu a výrobkom z dreva. Miera, čo sa považuje za neúplné doklady sa musí vždy individuálne posúdiť, ale v danom prípade mal kasačný súd za to, že správne orgány posúdili situáciu neprimerane prísne. Kasačný súd nad rámec uvedeného dodáva, že vzhľadom na absenciu presného, jasného a špecifického zákonného ustanovenia nie je možné toto pričítať (pri takto zistenom skutkovom stave) na ťarchu sťažovateľa ako účastníka administratívneho konania s tým, že je potrebné aplikovať zásadu in dubio mitius - pri pochybnostiach miernejšie (napr. Nález ÚS SR I. ÚS 241/07, ktorý pri výklade verejného práva prikazuje uplatniť túto zásadu).

20. Kasačný súd sa zaoberal aj výhradou sťažovateľa v súvislosti s rozhodnutím krajského súdu vo veci vedenej pod spis. zn. 28Sa/18/2020 zo dňa 21.07.2021, kedy súd v skutkovo analogickej veci rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 19796/2020 zo dňa 15. mája 2020 ako aj rozhodnutie Slovenskej lesnícko-drevárskej inšpekcie č. 252/2020 zo dňa 26. januára 2019. Kasačný súd sa oboznámil aj s obsahom rozsudku spis. zn. 28Sa/18/2020 zo dňa 21.07.2021. Kasačný súd poukazuje na požiadavku zachovania právnej istoty a v tejto súvislosti na zákaz prekvapivých rozhodnutí. Z hľadiska princípu právnej istoty, podlieha ochrane aj legitímne očakávanie, ktoré je užšou kategóriou ako právna istota (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 30.4.2008, Nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 12/05 zo dňa 28.11.2007). Účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (m. m. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 16/06 zo dňa 24.6.2009, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 10/04 zo dňa 6.2.2008, ale aj nález ÚS SR spis. zn. III ÚS 179/2013 zo dňa 18.07.2013). S legitímnym očakávaním úzko súvisí zákaz prekvapivých rozhodnutí s tým, že obsah práva na spravodlivý proces v abstraktnej rovine obsahuje aj tzv. predvídateľnosť súdneho rozhodnutia (bližšie Správny súdny poriadok, Komentár, C.H. Beck 2018 ISBN: 978 80-7400-678-4 str. 1614). V predmetnej veci správny súd rozhodol inak, pričom svoj záver žiadnym spôsobom neodôvodnil. Takýto postup nie je z hľadiska

právnej istoty, ani z hľadiska kvality odôvodnenia súdneho rozhodnutia, žiadúci. Na druhej strane, SSP pre naplnenie kasačného dôvodu podľa § 440 písm. f) vyžaduje, aby krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súčasne vyžaduje, aby sťažovateľ tento dôvod dostatočne konkrétne špecifikoval osobitne v tom smere, že písomné vyhotovenie rozhodnutia krajského súdu neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre jeho rozhodnutie. Vzhľadom na to, že v súdnej veci sťažovateľ tento dôvod dostatočne konkrétne nešpecifikoval z hľadiska ujmy na svojich procesných právach, ani celkovo z hľadiska práva na spravodlivý proces, kasačný súd toto pochybenie správneho súdu samé o sebe nepovažoval za dôvod zrušenia rozhodnutia správneho súdu.

21. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti navrhol priznať jej odkladný účinok; v zmysle § 446 písm. c) SSP, kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania. Z uvedeného vyplýva, že odkladný účinok kasačnej sťažnosti nastúpil ex lege, preto kasačný súd o návrhu osobitne nerozhodoval.

VI. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

22. Kasačný súd na základe uvedených skutočností (s odkazom na príslušnú judikatúru) vyhodnotil ako dôvodnú námietku sťažovateľa v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP, preto zmenil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sa/20/2020-70 zo dňa 09.09.2021 tak, že podľa § 462 ods. 2 SSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. 19863/2020 zo dňa 15.05.2020 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

23. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému sťažovateľovi priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj trov konania pred správnym súdom. V zmysle § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.